

цариградскій патриархъ вручи Іоанну Архіепископу Охридскому и всея Българіи 64). И така Василій като покори Българіѣ и ѣѣ подчини въ гражданско отношеніе своему царскому престолу, онъ ѣѣ подчини и въ църковно отношеніе пакъ тому престолу така, щото Пвтриаршескый цариградскій престолъ нѣмаше никакво намѣсваніе въ Архіепископство и въ Церковь Българска. — Но каквото Архіепископството, така и Българската Церковь са останали подъ непосредственно покровителство и распорѣждане царско, а не патриаршеско и Българетъ си имахъ Епископы изъ природнытъ си Българы 65). Изъ тѣя Епископы Българскій священнй Соборъ избиралъ е Архіепископы заради Българската си Церковь и, по соизволеніе царя, гы посвящавалъ въ Архіепископскій чинъ. За това нѣщо свидѣтельствува и Нилъ Доксапатрій, който е живѣлъ въ първа половина на единадесято столѣтіе и който бѣше съвременникъ на овый истый Василій Царь. Онъ, описоваючи въобще Іерархически столнины, между другото и слѣдующее казва: „Българія, не бждеши отъ начало Българія, подобно Кипру е независима (ἔστιν αὐτοκαίφαλος); она не подлежала е ни одному отъ повысокрытъ престолы, но самовластно (αὐτονόμως) была е управляема и въ нея ся съвършавало рукоположеніе отъ нейнитъ ѣ Епископы. И пакъ онъ продължава и говори: „И она, сиречь Българія, останала е назависима

---

64) Въ Σύστασις τῶν Θεῶν ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων Γαλ. ἐκ Πέτλη τομ. V. σελ. 266-269. Е напечатана тая грамота, гдѣго именно указува на Юстиніаново узаконеніе.

65) Колко бы было желателно, ако Мулрото и Благотворително Правителство на нашійтъ мудрый и милостивый Царь-Татко Султанъ Абдулъ Азизъ обрѣнеше просвѣтеното си вниманіе на той Василіевъ документъ и съ исты слова Василіевы да загради уста-та на фенерскытъ безсовѣстны лъжцы и интриганы, които ся противѣтъ на царската воля, която ся заключава въ Царскій-тъ высокъ Ферманъ даденный на Българско Духовенство и Народъ!